19/01/2022

Ιερά Λείψανα του Αγίου Αθανασίου του Μεγάλου και του Αγίου Γεωργίου του εν Ιωαννίνοις στην Παναγία Δοβρά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Χθες το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο, όπως κάθε Τρίτη απόγευμα, στον Εσπερινό και στην Παράκληση του Αγίου Λουκά του Ιατρού στον Ιερό Ναό του στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας.

Στην Ιερά Ακολουθία τέθηκαν σε προσκύνηση τεμάχια Ιερών Λειψάνων του Αγίου Αθανασίου του Μεγάλου, του Αγίου Γεωργίου του εν Ιωαννίνοις καθώς και το χαριτόβρυτο Ιερό Λείψανο του Αγίου Λουκά που αποθησαυρίζονται στην Ιερά Μονή της Παναγίας Δοβρά.

Η Ιερά Ακολουθία μεταδόθηκε απευθείας στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως, στην αντίστοιχη σελίδα στο Facebook και στον ραδιοφωνικό σταθμό «Παύλειος Λόγος 90,2 FM».

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

Ἑόρτασε σήμερα ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία τή μνήμη δύο μεγάλων Πατέρων της, τῶν ἁγίων Ἀθανασίου καί Κυ-ρίλλου πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, δύο ἱεραρχῶν πού, ἄν καί ἔζησαν σέ διαφορετικές ἐποχές, ἀγωνίσθη-καν γιά τήν ὑπεράσπιση τῆς ὀρθο-δόξου πίστεώς μας καί τῶν δογ-μάτων της, τά ὁποῖα ἐπλήττοντο ἀπό τούς αἱρετικούς μέ ἐπικεφα-λής τούς αἱρεσιάρχες Ἄρειο καί Νεστόριο.

Ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος, ὅπως εἶναι γνωστό, ἀντιμετώπισε τόν Ἄρειο, ὁ ὁποῖος δημιούργησε τεράστιο σχί-σμα στήν Ἐκκλησία κηρύττο-ντας ὅτι ὁ Χριστός δέν εἶναι ὁμο-ούσιος μέ τόν Θεό-Πατέρα, ἀλλά εἶναι ἁπλῶς δημιούργημά του, πα-ραποιώντας ἔτσι τήν ἔννοια τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ἐνῶ ὁ ἅγιος Κύ-ριλλος ὑπεραμύνθηκε τῆς θεαν-θρω-πίνης φύσεως τοῦ Χριστοῦ ἔναντι τοῦ Νεστορίου, ὁ ὁποῖος, ἕναν περίπου αἰώνα ἀργότερα, ὑπερτόνιζε τήν ἀνθρώπινη φύση τοῦ Χριστοῦ καί ἀμφισβητοῦσε τήν ἰδιότητα τῆς Παναγίας Παρθένου ὡς Θεοτόκου.

Ἀγωνίσθηκαν οἱ δύο ἱεράρχες χω-ρίς νά ὑπολογίζουν οὔτε τούς κόπους, οὔτε τίς συκοφαντίες, οὔτε τούς διωγμούς καί τίς ἐξορίες τίς ὁποῖες ὑπέμειναν, ἰδιαιτέρως ὁ Μέ-γας Ἀθανάσιος, προκειμένου νά διαφυλάξουν τήν ὀρθή πίστη καί νά διατηρήσουν τήν ἑνότητα τῆς Ἐκκλησίας, τήν ὁποία εἶχαν τραυ-ματίσει οἱ δύο αἱρεσιάρχες, οἱ ὁποῖοι κινούμενοι ἀπό ἐγωισμό δέν ἤθελαν νά ἀρνηθοῦν τήν πλά-νη τους καί νά ἐπιστρέψουν στούς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας, ἐκτός τῆς ὁποίας δέν ὑπάρχει σωτηρία.

Ἔτσι δέν ἐξέπεσαν μόνο αὐτοί ἀπό τήν Ἐκκλησία, ἀλλά παρέ-συ-ραν μαζί τους στήν πλάνη καί τήν ἀπώλεια καί πολλούς πιστούς οἱ ὁποῖοι τούς ἀκολούθησαν ἀπό ἐμπι-στοσύνη στό πρόσωπό τους, ἐπαναλαμβάνοντας αὐτό πού συνέ-βη καί κατά τή φοβερή πτώση τοῦ Ἑωσφόρου καί τήν ἔκπτωσή του ἀπό ἄγγελο φωτός σέ ἄγγελο τοῦ σκότους, σέ διάβολο.

Ὁ διάβολος εἶναι, ἄλλωστε, ἡ αἰ-τία ὅλων τῶν σχισμάτων καί ὅλων τῶν αἱρέσεων στήν Ἐκκλησία, καί αὐτῶν πού συνέβησαν στό παρελ-θόν καί αὐτῶν πού συμβαίνουν στήν ἐποχή μας, ὅπως συνέβη καί στήν ἐποχή τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, κατά τήν ὁποία κάποιοι διέσπασαν τήν Ἐκκλησία γιά προσωπικά καί ἰδιο-τελῆ

συμφέροντα, καί ἐδίωκαν ὅσους παρέμειναν πιστοί στήν πραγ-ματική Ἐκκλησία, μεταξύ αὐ-τῶν καί τόν ἅγιο Λουκᾶ, πού ξέρουμε τούς διωγμούς, τίς ἐξορίες καί τίς φυλακίσεις πού ὑπέστη.

«Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί», γράφει ὁ ἅγιος Λουκᾶς, «ἦταν πλανεμένοι, δέν ἤθελαν νά παραδεχτοῦν τήν ἀλήθεια, δέν ἤθελαν νά ἀκολου-θή-σουν τήν ὁδό τῆς δικαιοσύνης, γιατί αὐτό δέν θά ἐξυπηρετοῦσε τά συμφέροντά τους». Ἐπέμεναν καί αὐτοί στήν πλάνη, ὅπως ἀκριβῶς ἔκαναν καί οἱ γραμματεῖς καί Φα-ρισαῖοι, πού δέν ἤθελαν νά παρα-δεχθοῦν τόν Χριστό, γιατί θά ἔχα-ναν τήν πρωτοκαθεδρία, θά ἔχα-ναν τούς ἀκολούθους τους, πού τούς πίστευαν καί τούς θεωροῦσαν σπουδαίους καί εὐσεβεῖς, καί ἔτσι ἐπέμεναν στόν ἐγωισμό τους καί ἔχασαν τή σωτηρία καί οἱ ἴδιοι καί ὅσοι τούς ἀκολουθοῦσαν.

Αὐτό ἐπαναλαμβάνεται, ὅπως εἴ-παμε, σέ ὅλες τίς ἐποχές, γιατί εἶ-ναι ἔργο τοῦ διαβόλου, ὁ ὁποῖος μέ διαφόρους τρόπους ἐπιδιώκει νά ἀπομακρύνει τούς ἀνθρώπους ἀπό τήν Ἐκκλησία καί ἀπό τή σωτηρία, προκαλώντας συχνά σκάνδαλα καί διχασμούς καί διαιρέσεις. Γι᾽ αὐτό καί θά πρέπει νά εἴμαστε ὅλοι καί πάντοτε προσεκτικοί ποιούς ἀκοῦ-με καί ποιούς ἀκολουθοῦμε, καί νά μήν παρασυρόμεθα ἀπό τίς φωνές κάποιων, οἱ ὁποῖες ὅμως μᾶς ἀπο-μακρύνουν ἀπό τήν Ἐκκλησία, πού εἶναι ἡ μόνη ἡ ὁποία κατέχει καί διαφυλάσσει τήν ἀλήθεια καί τήν ὀρθή πίστη. Διότι ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι ἡ Ἐκκλησία τῶν ἁγίων καί τῶν θαυμάτων, τά ὁποῖα ἀποδει-κνύουν τήν ἀλήθειά της, πού ἀπο-δεικνύουν ὅτι ἐντός τῆς Ἐκκλη-σίας ἐνεργεῖ ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἐπιτελεῖ ἀνά τούς αἰῶνες τά θαύματα, ἀνάλογα μέ τήν πίστη μας.

Καί ἕνα τέτοιο θαῦμα τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, ἀπό τά πολλά πού λαμβά-νου-με, θά ἤθελα νά σᾶς διαβάσω καί ἀπόψε κλείνοντας.

Ἡ κυρία πού τό ἔγραψε διηγεῖται τή θαυμαστή θεραπεία τῆς ἀδελ-φῆς της ἀπό τόν ἅγιο Λουκᾶ.

Παραμονή Θεοφανείων, γράφει, ἔπαθε ἕνα ὀξύ ἔμφραγμα. Στήν ἀρχή κατάλαβε μόνο τόν πόνο, ἀλ-λά δέν ἔδωσε σημασία. Σέ 2-3 ἡμέ-ρες τήν ἔπιασε δύσπνοια καί ἀπο-φάσισε νά πάει στό ΙΚΑ Ζωγράφου, στήν Ἀθήνα. Ἐκεῖ μόλις διαπίστω-σαν τί εἶχε, τήν ἔστειλαν ἐπειγό-ντως στό ἐφημερεῦον νοσοκομεῖο. Ἔκριναν ὅτι ἔπρεπε νά χειρουρ-γηθεῖ ἄμεσα. Ἡ ἀγωνία μας ἦταν μεγάλη, γιατί οἱ γιατροί εἶπαν ὅτι ἡ ἐπέμβαση ἦταν σοβαρή καί δύσκο-λη. Ἐκείνη μπῆκε στό χειρουργεῖο κρατώντας στό στῆθος της τήν εἰκόνα τοῦ ἁγίου Λουκᾶ πού τῆς εἶχε φέρει μιά γνωστή της. Ἐμεῖς περιμέναμε γεμάτοι ἀγωνία ἔξω ἀπό τό χειρουργεῖο γιά νά δοῦμε τήν ἔκβαση. Οἱ γιατροί ἀργοῦσαν καί οἱ ὧρες περνοῦσαν βασανιστι-κά. Ἀργά τό ἀπόγευμα βγῆκε ἕνας γιατρός. Τόν κοίταξα στά μάτια, ἀλλά ἐκεῖνος μοῦ εἶπε. «Μή

μέ κοιτᾶς, δέν ἔχω νά σοῦ πῶ τίποτε». Ξαναμπῆκε στό χειρουργεῖο καί μία ὥρα μετά βγῆκε πάλι καί ρώ-τησε ἄν εἶναι ἐκεῖ ὁ γιός της. Τό παιδί ἦρθε καί ὁ γιατρός τοῦ ἐξή-γησε ὅτι ἡ μητέρα του ζεῖ μέ μη-χανική ὑποστήριξη χωρίς νά ξέ-ρουν πόσο θά ἀντέξει.

Μόλις τό ἄκουσα ἄρχισα νά προ-σεύχομαι κι ἐγώ στόν ἅγιο Λουκᾶ καί νά τόν παρακαλῶ νά σώσει τήν ἀδελφή μου. Δέν πέρασε παρά ἐλά-χιστος χρόνος καί ὁ γιατρός ξανα-βγῆκε καί μᾶς εἶπε ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη κάποιες ἐλπίδες νά ζήσει. Συνέχισα κι ἐγώ καί ἡ οἰκογένειά μου νά προσευχόμαστε στόν ἅγιο Λουκᾶ νά κρατήσει τήν ἀδελ-φή μου στή ζωή. Μετά ἀπό ἀρκετή ὥρα βγῆκε ὁ γιατρός πού τή χει-ρούρ-γησε καί μᾶς εἶπε ὅτι ἡ ἐπέμ-βαση τελείωσε. Ἦταν πολύ δύσκο-λη, ἀλλά ἔκανε ὅ,τι μποροῦσε. Θά περιμένουμε, κατέληξε, ὁ Θεός νά κάνει τό δικό του θαῦμα. Φύγετε τώρα, προ-σευχηθεῖτε καί ἐλᾶτε τό πρωί.

Ἡ ἀδελφή μου ἔμεινε στήν ἐντα-τική καί σέ καταστολή 4-5 ἡμέρες καί ἐνῶ δέν φαινόταν νά ἔχει ζωή, ξαφνικά συνῆλθε καί λίγο ἀργό-τερα πῆρε ἐξιτήριο. Ὁ ἅγιος Λου-κᾶς τήν εἶχε σώσει καί γι᾽ αὐτό τόν εὐγνωμονοῦμε καί εὐχόμεθα νά σώζει καί ὅλους ὅσους ἐπικαλοῦνται τή βοήθειά του.

Αὐτή τή βοήθεια εὐχόμεθα σέ ὅλους μας, ἰδιαίτερα αὐτή τήν περίοδο πού εἶναι μία δύσκολη περίοδος.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ